

Irland, Italien, Japan, Luxembourg, New Zealand, Spanien, Uruguay, og Østrig afstod.

De nordiske landes indstilling til en række af de vigtigste paragraffer i resolutionsforslaget var iøvrigt følgende:

Danmark, Finland, Norge og Sverige stemte imod en paragraf, der opfordrer Storbritannien til magtanvendelse mod Ian Smith-regimet. De fire lande stemte ligeledes mod en paragraf, der karakteriserer Storbritanniens forholdsregler mod Sydrhodesia som bevidst ineffektive og en paragraf, som opfordrer til afbrydelse af alle former for forbindelser med Sydafrika og andre racistiske regimer.

Danmark, Finland og Sverige afstod på paragraffer, der i varierende form indeholdt generelle fordømmelser af de lande, der opretholder politiske, økonomiske og militære forbindelser med Sydafrika. Norge fulgte principielt samme linie.

De fire lande afstod ligeledes på en paragraf, hvorefter apartheid karakteriseres som en forbrydelse mod menneskeheden, idet man fandt, at der manglede juridisk hjemmel for denne karakteristik, som hidrører fra Nürnberg-domstolens statutter.

De fire lande afstod på en bestemmelse, der opfordrer alle lande til at opfylde ikke blot alle sikkerhedsrådets resolutioner, men også alle generalforsamlingens resolutioner mod diskrimination og fremmedudbytning, idet det henstod uklart nøjagtigt hvilke generalforsamlingsresolutioner, der sigtedes til, således at de nordiske lande ikke kunne vide om de tidligere havde støttet dem alle.

I plenarforsamlingen blev det finske forslag vedtaget med stemmetallene 101-0-5 (Res. 2783 (XXVI)).

Det af Bulgarien, Syrien og Ukraine fremsatte resolutionsforslag blev vedtaget med stemmetallene 86-5-23. Nej-stemmerne var de samme som i udvalget, ligesom de fire nordiske lande fortsat afstod. (Res. 2786 (XXVI)).

Det græske forslag blev vedtaget med stemmetallene 87-2-23. De fire nordiske lande stemte for, ligesom i udvalget. (Res. 2785 (XXVI)).

Det afro-asiatiske forslag blev efter en række delafstemninger, hvor de nordiske landes stemmeafgivning var identisk, vedtaget med stemmetallene 93-5-15. Nej-stem-

merne var de samme som i udvalget, dog at Canada gik over til at afstå. De nordiske lande stemte for ligesom i udvalget. (Res. 2784 (XXVI)).

Betydningen af universel erkendelse af folkenes ret til selvbestemmelse og af den snarlige tilståelse af uafhængighed til kolonier og kolonibefolkninger til effektiv sikring og overholdelse af menneskerettighederne.

(Dagsordenens punkt 55).

Som baggrund for sine drøftelser om folkenes ret til selvbestemmelse havde 3. udvalg et af menneskerettighedskommissionen udarbejdet og af ECOSOC endosseret udkast til en generalforsamlingsresolution. Udkastet var udarbejdet i henhold til generalforsamlingsresolution 2649 (XXV). Behandlingen af dagsordenpunktet indledtes i dagene 11.-16. november 1971 og blev efter behandlingen af flygtningehøjkommissærens beretning genoptaget og afsluttet i dagene 23.-26. november 1971.

Den generelle debat om dette emne var i lighed med forrige år præget af indlæg fra en række afrikanske landes side, hvori kravet om selvbestemmelsesrettens gennemførelse i Sydafrika, Sydrhodesia, Angola, Mozambique og Guinea (Bissau) blev understreget.

På samme vis fremførte de arabiske lande kravet om selvbestemmelsesret for det palæstinensiske folk.

Sovjetunionen angreb NATO-landene og navnlig USA for at bistå Portugal i dets afrikanske kolonikrig samt for USA's krigsførelse i Vietnam og Storbritanniens optræden i Ulster.

USA kom i sit modindlæg ind på Sovjetunionens anneksion af Estland, Letland og Litauen og den sovjetiske indgriben i Ungarn i 1956 og i Tjekkosllovakiet i 1968.

Efter afslutningen af den generelle debat fremsattes en række ændringsforslag til det foreliggende resolutionsforslag.

Af de vigtigere af disse skal nævnes et af Irak fremsat forslag om til en generel affattet bestemmelse i forslaget, der bekræfter legaliteten i alle undertrykte folks ret til kamp for selvbestemmelse med alle til rådighed stående midler at tilføje „særligt i Sydafrika og Palæstina“. Det er i denne for-